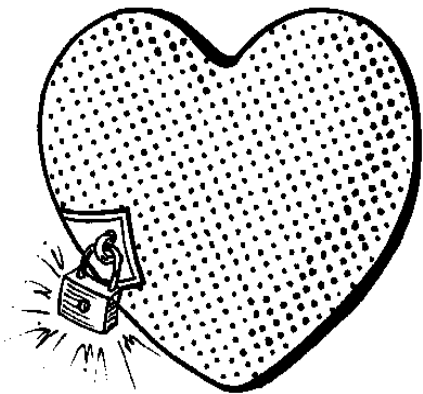

Farní věstník

PROSINEC 2019

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXVII, číslo 12

Zastav se a pozoruj

Vstupujeme společně do adventu, doby radostného očekávání. Touto dobou zároveň začíná nový liturgický rok. V ní se chceme nejdříve zamyslet nad láskou s kterou Bůh sestupuje mezi nás. Posílnění setkáním s ní pak můžeme znovu vykročit na cestu křesťanského života, lemovanou řadou zkoušek a obtíží, které musíme zdolávat.

Riká se, "člověče přičiň se a Bůh ti pomůže". Do začátku nového liturgického roku si však dovoluji vložit trochu jinou výzvu. Zastav se člověče a pozoruj jak Bůh k tobě přichází, raduj se z jeho lásky, nech ji

vstoupit do svého srdce. Ona pak povede kroky tvého života.

To je zároveň mé přání vám všem na prahu nového liturgického roku. Radujme se a nechme se vést tím, který se pro nás stal člověkem.

Požehnané adventní dny přeje

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci prosinci 2019

Ne	1. 12. 2019	1. neděle adventní	7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	7. 12. 2019		17:00	Jména Ježíš
Ne	8. 12. 2019	2. neděle adventní	7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	14. 12. 2019		17:00	Jména Ježíš
Ne	15. 12. 2019	3. neděle adventní	7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	21. 12. 2019		17:00	Jména Ježíš
Ne	22. 12. 2019	4. neděle adventní	7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží

Út	24. 12. 2019	vigilie Narození Páně	23:00	Jména Ježíš
St	25. 12. 2019	slavnost Narození Páně	7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	28. 12. 2019		17:00	Jména Ježíš
Ne	29. 12. 2019	svátek Svaté rodiny	7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží

(bez záruky)

Pár tipů pro advent v klidu a pokoji

Ze zkušeností víme, že advent a Vánoce mnohdy dopadnou jinak, než bychom chtěli. Jak tedy advent prožít „užitečně“ a v pokoji? Několik praktických postřehů...

Advent nevyvolává jen pěkné pocity

Mnozí z nás mají advent spojený se zvláštním pocitem - s těšením. Na vše hezké, co bylo (a je) v našich domovech spojené s prožíváním Vánoc. Ale může tomu být i opačně. Někteří mají s Vánoce spojeny i velmi negativní pocity, zvláště kvůli tomu, co prožívali doma. Nemají proto Vánoce vůbec rádi.

Advent má našťestí duchovní přesah

Každý z nás má jinou představu o tom, bez čeho by advent a Vánoce „nebylo ono“. Adventní doba ale našťestí není pouze časem předvánočního shonu, i když i to nějak do tohoto období patří. Advent (a křesťanská víra vůbec) má našťestí svůj silný duchovní obsah a přesah, který není závislý na žádných vnějších okolnostech. A tak můžeme navzdory všem starostem, které na nás doléhají, tento čas prožít velmi plodně a nalézat vnitřní pokoj.

Bůh se rozhodl přijít mezi nás

Latinské slovo „adventus“ v překladu znamená příchod. A není to příchod jen tak někoho, je to příchod samého Božího Syna Ježíše Krista, který se rozhodl přijít – a stále přicházet – do našich životů, mezi nás. Rozhodl se stát se jedním z nás, aby byl s námi, aby mohl proměňovat náš život a aby nás zachránil.

Advent je dobou vyčkávání, očekávání a přípravy na toto setkání (vá)ní. Není to tedy čekání na něco, ale na Někoho. Na Někoho, kdo má moc náš život proměnit. Středem tohoto období je tedy Ježíš, který přichází ke každému z nás. Setkávat se s ním můžeme nejrůznějšími způsoby: v modlitbě, při bohoslužbě, při četbě Bible, ale i skrze druhé lidi kolem nás a skrze běžné události. Chce přicházet do každé rodiny, do všech vztahů, do srdce každého z nás. Chce svojí přítomností proměňovat všechno. Přichází, aby nás potěšil, aby přinesl slovo osvobození a útěchy, aby nás obdaroval svou přítomností, svou láskou a pokojem.

Advent je tedy obdobím, kdy se máme učit čekat a vyhlížet, připravovat se na setkání a mít pro něj srdce citlivé a otevřené.

Advent a Vánoce mnohdy dopadnou jinak, než bychom chtěli

Všichni bychom si přáli, abychom o svátcích nebyli přetaženi, uštvani, abychom závčas připravili dárky pro druhé, měli na sebe čas a prožili něco pěkného s těmi, které máme rádi. Máme však zkušenost, že je to často jinak, než bychom chtěli. Někdy proto, že v atmosféře vypětí se vše pokazi nějakým nedorozuměním nebo dokonce konfliktem. Jindy je místo pokojné adventní a vánoční pohody u nás dusno jen proto, že máme každý jiná očekávání, jinou představu, nebo si nedovedeme zorganizovat čas a rozplánovat síly.

Vyjasněme si s blízkými co ne/chceme

Pokud prožíváme advent a Vánoce v rodině, je třeba nejprve vyslovit svou představu a současně mít ochotu ji opustit a dát prostor svobody také pro druhé a jejich očekávání, najít společné řešení. V některých rodinách se celý advent uklízí, a přitom to už dávno všem vadí, jen si o tom mezi sebou ne-

řeknou a nepřehodnotí to. Jinde se musí napéct desítky druhů cukroví, protože jinak by to přece nebyly Vánoce, a přitom už na Štěpána je nikdo jíst nechce. K tomu vánoční besídky ve školách dětí, koncerty, případně večírky v práci... Shánění dárků představuje pro mnohé také téměř neřešitelný problém. Podle sdělovacích prostředků dá prý hodně lidí letos raději přednost tomu, že si darují k Vánocům peníze. Představil jsem si, jak v rodině každý každému dá pod stromček v obálce určitý obnos - a tak vlastně každý zas dostane zpátky tolik, kolik investoval...

Praktické náměty na prožití adventu

Chceme-li toto období prožít plodně a pokojně, stálo by tedy za to se s blízkými společně zamyslet nad tím, co je pro nás nejdůležitější, čemu bychom rádi dali přednost, a co pro to uděláme...

Můžeme například některé dny zajít na adventní rorátní mši, kde můžeme Pánu svěřovat nejen sebe, ale všechny své drahé. Určitě nás to vnitřně posune a otevře pro vnímání toho podstatného. (Adventní rorátní mše se konají v mnoha kostelích a zpívají se při nich tzv. „roráty“ – starobylé adventní zpěvy, plné touhy po Bohu. V některých kostelích se „roráty“ konají jen při svitu svíček...)

Můžeme společně vyrobit adventní věnec a pak u něho společně prožít každý večer pár chvil. Každý večer tak lze spolu chvíli pobýt, popovídat o radostech a starostech uplynulého dne a pak tyto věci společně odevzdat do rukou Božích. Už jeho vyhotovení se může stát společným dílem.

Je dobré se také domluvit na přípravě vlastních svátků, aby veškerá příprava neležela jen na někom z rodiny. Pro většinu maminek je předvánoční období jeden velký kolotoč. Ony většinou vymýšlejí a nakupují dárky nejen pro děti, ale i pro širší rodinu, pečou cukroví a uklízejí a nakonec i chystají štědrovečerní večeři. Většina ostatních členů domácnosti tyto věci neřeší a automaticky vše nechává na maminkách. Někdy se stačí jen zeptat, s čím můžeme pomoci. Protože pečení, úklid i chystání může být také milou společnou aktivitou a posloužit k prožití krásných společných chvil, na které přes rok nemáme v dnešní uspěchané době čas.

Dětský a rodinný adventní kalendář může dostat jinou podobu. Pro dospělé může být sestaven např. z nějakého kratičkého biblického citátu na den. Pro děti a rodiny to může být „prázdný“ kalendář, do kterého každý večer vpisujeme drobné laskavosti, které se nám ten den povedly. V jedné farnosti takto celý advent připravují „dárek pro Ježíška“

A jak s dárky, aby nebyly jen „nepříjemnou povinností“?

Co se týká dárků, dobře víme, že největší dary máme v sobě navzájem. Jde vlastně jen o to najít způsob, jak to vyjádřit, aby byl dárek projevem skutečné pozornosti a lásky. Že nezáleží na velikosti a nákladnosti, to víme, ale když se dohodneme a přímo se vysloví, kolik budeme letos do dárků investovat, dá to větší prostor svobodě. Učit děti kupovat dárky dospělým moc nemusíme, to se jednou

snad naučí vedle nás. Když se nám ale děti podaří povzbudit, aby něco samy vytvořily, namalovaly, vyjádřily tím svůj vztah lépe než nějakým kupovaným darem.

Adventní čas může být hezkým a požehnaným obdobím pro každého z nás. Nenechme zatvrdnout svá srdce! Tak bude Bůh moci skrze nás přicházet k druhým, vše proměňovat a přinášet radost. Přejeme si, aby naše srdce byla místem, kde se obrazně Pán Ježíš může narodit, aby tak každý mohl pocítit, že je milovaným dítětem Božím.

Převzato z textů P. Vojtěcha Kodeta

Zpráva z jednoty Orla

Florbalisté Orla uspěli v Kněžicích

Již po třetí se v Kněžicích konal Ústřední Orelský turnaj ve florbalu starších žáků. Sešlo se zde 5 týmů, kromě domácích Kněžic, Orla Telč a Nové Říše ještě Orel Devět Křížů u Rtně v Podkrkonoší a Orel Oldříš. Naši reprezentanti ve vzájemných zápasech mezi všemi týmy nenašli přemohitele a po zásluze si do Telče odvezli pohár za první místo. Největší zásluhu na tom má střelec Martin Kovář s 16 góly a gólman Matyáš Burian.

Sametový pinec v orlovně

Přesně na Den boje za svobodu a demokracii jsme otevřeli další ročník série turnajů ve stolním tenisu Pinec v orlovně. Zúčastnění hráči měli možnost připnout si symbolickou trikolóru jako připomínku třicátého výročí Sametové revoluce. Sešlo se zde 10 hráčů, kteří v příjemné, přátelské atmosféře sehráli 53 zápasů. Zdatně jim sekundovali 3 děti, které využívaly volných stolů, aby si také zapinkaly.

Vítězem prvního „pince“ se stal Lukáš Vejbor z Mysletic, když ve finále jednoznačně 2:0 porazil tradičního účastníka Pavla Němečka z Dačic. Třetí místo vybojoval domácí Dan Janek.

V ORLOVNĚ SE TOPÍ

Díky dárcům, sponzorům a příspěvku Města Telče jsme uvedli v tomto týdnu do provozu nové plynové topení v sále, vestibulu a klubovně.

Nyní můžeme orlovnu využívat celoročně. Díky patří všem kdo jakýmkoliv způsobem pomohli!

J.K.

OREL JEDNOTA TELČ ZVE NA

DĚTSKÉ TVOŘIVÉ ODPOLEDNE

7. prosince 2019 od 15.00 v Orlovně v Telči

program: - adventní dílničky
- autogramiáda Ivy Fexové ke knížce
Dobrodružství Fany a Beryh

-17. 00 divadelní představení pro male i velké

Orel Jednota Telč a Spolek Komyci

Vás zvou na divadelní představení

Jak pan učitel Jeníček prohrál s čerty v kartách

7.12.2019 v 17:00 hod. v Orlovně

vstupné dobrovolné

Vzpomínka na P. Františka Poláka.

Kostel Panny Marie Matky Boží na Starém Městě patří mezi nejslavnější svaté chrámy v naší Telči. Podle dávné pověsti jak ji zaznamenal kronikář a historiograf Jan Pavel Bílek /1753-1826/ sahají jeho počátky až do r. 1099. Dle ní vedl v místech nynějšího Starého Města moravský kníže Ota II vítěznou bitvu s českým knížetem Břetislavem II probíhající 11.8.1099. Z vděčnosti svého úspěchu tu pak nechal vystavět kapli P. Marie Nanebevzaté, kterou dal r. 1121 rozšířit na kostel a osadu rozprostírající se kolem prý povýšil na městečko. Další doba pak přinesla tomuto svatostánku četnými přístavbami a řadou stavebních úprav dnešní podobu. V letech 1283-1578 bývala u kostela samostatná fara, posléze součástí fary vnitřní Telče.

K tomuto místu mne poutají letité vzpomínky. Již od útlého dětství jsem chodil do zdejšího kostela s rodiči a prarodiči na bohoslužby a činil tak i s přibývajícím věkem.

Vždy se mi však zde vybavují nostalgické vzpomínky na dobu dřívější, mezi jiným i na osobnost bohoslovce, telčského rodáka, P. Františka Poláka /3.12.1878 - 9.4.1958/, který zde dlouhodobě působil a na přilehlé fáře žil.

Studoval bohoslovectví v Brně, kde byl 14.4.1901 vysvěcen na kněze, primici sloužil tu v kostele 21.4.1901. Po duchovním působení jako kaplan v různých místech např. v Bystřici pod Hostýnem, v Brtnici u Jihlavy či v Jedovnicích se stal 1.10.1903 kaplanem v Telči na Starém Městě. Usilovně přítom pracoval i v četných okolních katolických spolicích. R. 1929 byl jmenován Biskupskou konzistoří Brno Konzistoriálním radou.

Byl nezištný v každém ohledu, velice vlídný, přívětivý, ke každému ať byl mladé či starší generace, napomáhal soustavným a účelným přičiněním poznávat cestu k bohu až do své smrti. V padesátých letech minulého století, kdy minulý totalitní režim omezoval náboženskou svobodu, usiloval o pozitivní cíle být služebníkem Božím nehledě na to, že je v hledáčku tehdejších stranických a státních funkcionářů jako nepřítel režimu.

I mimo bohoslužby se mi dostávalo spolu s dalšími zájemci možnosti neformálního setkávání s tímto bohoslovcem jako doplnění náboženské výuky, přičemž jsem se od něho dozvídali spoustu nových poznatků nejen z bible, ale i zajímavostí o staroměstském chrámu.

Od P. Františka Poláka jsem dostal jako dítě i netradiční památku – svatý obrázek vydaný k výročí jeho zlatého kněžství, které připadlo na 22.4.1951. Tento artefakt mne inspiroval k napsání předěslých řádků-

Ing. Jiří Ptáček

Srdíčko slaví 30 let!

Už je tomu 30 let, kdy v Telči vznikl dětský pěvecký sbor Srdíčko. V letošním školním roce k nám chodí téměř 20 dětí ve věku od 4 do 15 let. Každý týden společně zpíváme a hrajeme hry. A protože máme kulatiny, uspořádali jsme koncert. Můžete se těšit na oblíbené písničky dětí, písničky z různých pohádek a dokonce i pohádkový muzikál.

Koncert se uskuteční v neděli 24. listopadu v 16 hodin v orlovně.

Budeme se na Vás těšit.

Pavla Bočková, Martina Janková a Ludmila Krejčová

Rády bychom vás pozvaly na již šestý vánoční benefiční koncert

„Srdíčko pro Afriku“

Uskuteční se v neděli **29. prosince 2019 v 16 hodin v orlovně** v Telči.

V podání dětského pěveckého sboru Srdíčko uslyšíte známé i méně známé koledy a těšit se můžete také na originální divadlo s vánoční tematikou. Stejně jako předchozí roky bude výtěžek z koncertu věnován do sirotčince sv. Terezie od Dítěte Ježíše v Loumbile (Burkina Faso). Sirotčinec ubytovává více než 50 dětí a dalším 400 dětem umožňuje vzdělávání. Na svůj provoz si přivydělává chovem hospodářských zvířat, pěstováním spiruliny či vlastní pekárnou. Organizace je však závislá na darech sponzorů. Výtěžek z minulých koncertů byl využit na uhrazení školného, oblečení a potravin pro děti.

Předem děkujeme za vaši podporu a těšíme se na vás!

Za DPS Srdíčko Martina Janková, Pavla Bočková a Ludmila Krejčová

1. 12. 2019 - adventní koncert 17.00 hod. v kostele Jm. Ježíš

24. 12. 2019 14.00 hod koncert v SENECURA SENIORCENTRUM Telč v Batelovské ulici

24. 12. 2019 23.00 hod. Půlnoční mše - zpěvy při mši

25. 12. 2019 9.00 hod. Boží hod – zpěvy při mši

1. 1. 2020 - vánoční koncert 15.00 hod. v kostele Jm. Ježíš

Červená středa

Ve středu **27. listopadu 2019** si budou lidé po celém světě připomínat všechny, kdo jsou pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Stane se tak v rámci iniciativy #RedWednesday (Červená středa). Vizualním znakem iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru. V ČR akci organizuje Česká biskupská konference společně s Ekumenickou radou církví v ČR a Federací židovských obcí v ČR.

„Na konci listopadu si připomeneme Červenou středu, což je den, kdy se vyjadřuje solidarita s lidmi pronásledovanými pro svoji víru. Co se týče křesťanů, tak na mnoha místech naší planety nemohou požívat plnou náboženskou svobodu. Jsou země, kde jsou pronásledováni a perzekuováni, v některých případech jde opravdu o život. V Saudské Arábii nemohou křesťané navenek projevit svoji víru ani znamením kříže, v Egyptě zase přišlo mnoho věřících o svůj život při atentátech,“ řekl pomocný biskup pražský Václav Malý.

V ČR se k Červené středě (#RedWednesday) přihlásilo dosud téměř 40 farností, křesťanských sborů a dalších institucí, mezi nimi např. Mahenovo divadlo v Brně nebo Ministerstvo zahraničí ČR. „Svobodu vyznání vnímám jako základní právo každé lidské bytosti, jako záruku respektu k rozmanitosti. Proto ji musíme chránit. Naopak porušování svobody vyznání představuje indikátor násilí a konfliktů,“ uvedl ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček.

Ve světě se Červená středa (#RedWednesday) připomíná zejména ve Velké Británii, kde tato iniciativa vznikla v roce 2016 z popudu papežské nadace Aid to the Church in Need (ACN International). Z dalších evropských zemí se k iniciativě připojily církve a náboženské společnosti v Německu, Rakousku, Slovensku, Švýcarsku, Nizozemí, Irsku, Portugalsku a Maďarsku. Dále se bude iniciativa konat v USA, Kanadě, Austrálii a na Filipínách.

Červené středě předchází tzv. Červený týden, který začal 20. listopadu a jeho akce se v průběhu týdne konají na čtyřech kontinentech – počínaje Austrálií, kde se rozsvítí sedm katedrál včetně těch v Sydney a Melbourne. Iniciativa vyvrcholí ve středu 27. listopadu, kdy se na připomínku Červené středy připojí také tisíce budov v Londýně, Amsterdamu, Lisabonu, Praze nebo Washingtonu a dalších městech.

„Katedrály, kostely a další veřejné budovy v 15 zemích se proto rozsvítí červeně, aby daly zaznít silnému hlasu na podporu všech, kdo jsou vystaveni diskriminaci a nemohou svobodně mluvit, a tak vzhlížejí ke svým bratrům a sestrám v Kristu, aby oni mluvili za ně,“ uvedla Marcela Szymanski z ACN International.

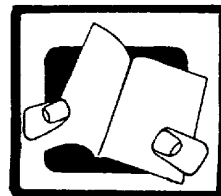
Ve Velké Británii se červeně rozsvítí 120 budov včetně 13 katedrál. Na Filipínách se zapojí více než 2050 farních kostelů v 68 diecézích. Letos poprvé iniciativa doputuje také do Budapešti, kde se rudou barvou rozzáří Széchenyiho řetězový most a také socha svatého Gerarda – prvního maďarského mučedníka.

V předcházejících letech se k iniciativě připojilo například římské Koloseum, Westminsterské opatství v Londýně, socha Krista Spasitele v Riu de Janeiro, chrám Sagrada Família v Barceloně a řada dalších významných památek.

V prostředí, kde jsou vystaveni násilí, pronásledování a diskriminaci a kde se jim brání svobodně praktikovat vlastní víru, žije po celém světě přes 300 milionů křesťanů. Zprávu o jejich pronásledování zveřejňuje organizace ACN International každé dva roky, naposledy letos v říjnu pod názvem „Pronásledování a zapomenutí?“.

Více informací o programu a o tom, jak se lze zapojit, naleznete na www.cervenastreda.cz a www.facebook.com/cervenastreda.

Převzato www.cirkev.cz

Z farní knihovny

Svatá země – Z pouště do Jeruzaléma srdcem, vzpomínkami, rozjímáním a modlitbou - Prokop Siostrzonek

Meditace o místech, kde se setkávali a setkávají lidé s Bohem a Bůh s lidmi. Texty břevnovského arcioptata doprovázejí snímky redemptoristy Stanislava Příbyla.

Když chcete Svatou zemi nejen vidět, ale i zažít...

365 dní s Anselmem Grünem Duchovní lékárna pouštních otců

„Nejcennější na setkání s otcí pouště, z kterých čerpá své zkušenosti i Anselm Grün, je to, že nás vedou do hlubin naší vlastní duše.“

Anselm Grün napsal 365 meditací pro naše duchovní zápasy během roku. Čerpá v nich z moudrosti pouštních otců, z Bible i ze svých bohatých zkušeností. Hledá v nich odpověď na otázku: Jak zacházet s našimi myšlenkami, emocemi a vášněmi, pokud se nás snaží ovládnout a připravit o vnitřní svobodu? Jedním z receptů na takové myšlenky je podle otců pouště připomenout si vhodný výrok z Písma. Když si dáme před oči alternativu k tomu, co je negativní, vyhneme se iluzím, kterých je náš život plný. V Písmu k nám přece mluví sám Bůh.

Říkali mu Pistolník - František Kolouch

„Čeho se bát, když jsi spravedlivý?“

29. dubna 1960 se v mírovské věznici uzavírá neuvěřitelný životní příběh statečného a odvážného kněze Bohuslava Buriana. Muže, který několikrát unikl smrti, celý život vzdoroval nenávisti a ukazoval všem cestu ke svobodě i k Bohu. Chtěl se stát misionářem, ale doba mu nepřála. Prošel několika koncentračními tábory. V Osvětimi se jen těsně vyhnul plynové komoře, v kamenolomu v Golleschau unikl o vlásek zastřelení a utekl z pochodu smrti. Po nástupu komunistů v r. 1948 se postavil proti omezování svobody a na Zelném trhu v Brně přečetl zakázaný pastýřský list. Byl vězněn a po propuštění emigroval. Pomáhal uprchlíkům v Innsbrucku a sám převáděl pronásledované přes hranice. Po zatčení v ruské zóně v Rakousku byl vydán do Československa, krutě mučen a odsouzen na 20 let. Zažil jáchymovské peklo, po útěku z leopoldovské pevnosti byl ztýrán a následkem naprostého vyčerpání zemřel. I přes své utrpení vždy zářil vtipem a s neuvěřitelnou energií se věnoval lidem na okraji společnosti.

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 20. 12. 2019

Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz

